

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 8C/180/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714215513
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Banský
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2015:6714215513.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred samosudcom JUDr. Petrom Banským v právnej veci navrhovateľky H. S., nar. XX.X X. XXXX, trvale bytom Ul. A.. H. XX/XX, XXX XX H., zastúpenej X. M., nar. XX. XX. XXXX, bytom Ul. gen. Klapku 62/33, 945 01 Komárno proti odporcovi: JUDr. Stacho Chladný, súdny exekútor so sídlom Stráž 3/223, 960 01 Zvolen, IČO: 42 009 766, zastúpenému advokátskou kanceláriou JUDr. Juraj Rybár, advokát s. r. o. so sídlom Stráž 223, 960 01 Zvolen, o náhradu škody, takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a** .

Súd odporcovi trovy konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka sa svojím návrhom domáhala, aby súd zaviazal odporcu na zaplatenie odškodného v sume 22,- EUR s tým, že tento svoj návrh svojím podaním zo dňa 08. 11. 2013 doplnila s tým, že žiada úhradu odškodného v sume 66,- EUR plus 0,2% podľa EUB a denný úrok z omeškania vo výške 0,5% od 18. 05. 2013 do zaplatenia. V návrhu doručenom súdu dňa 24. 07. 2013 uviedla, že dňa 06. 07. 2012 Okresný súd v H. vydal poverenie na vykonanie exekúcie č. k. 13Er/932/2012 a začala sa exekúcia na sumu 200,87 EUR, na základe ktorej od 08. 12. 2012 do 07. 05. 2013 jej bolo zrážané z dôchodku a súčasne zablokovaná manipulácia s jej účtom. Príjem, ktorý odporca zablokoval patrí výlučne maloletému dieťaťu X. M., ktorý je podľa zákona vyňatý spod exekúcie. Nakoľko blokovanie účtu pretrváva aj po ukončení exekúcie, preto po vykonaní dokazovania navrhuje vyniesť nasledovný rozsudok.

V rámci doplnenia svojho podania uviedla, že podľa nej exekútor nevykonával riadne šetrenie o finančnom stave navrhovateľky, ktorá je poberateľkou invalidného dôchodku s príplatkom na výživu odkázanej osoby a na účet sú poukazované výlučne prostriedky školopovinného dieťaťa X. M., nar. XX. XX. XXXX. Nakoľko sa jedná výlučne o príjem maloletého, ktorý je z exekúcie vylúčený, žiada, aby súd vyniesol vyššie uvedený rozsudok.

Súd na základe vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav veci:

Na základe upovedomenia o začatí exekúcie EX 2825/12 vydaného dňa 22. 08. 2012 bolo zistené, že exekučným titulom na vykonanie exekúcie bol rozsudok Okresného súdu H. č. k. 13C/67/2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 05. 04. 2012 a vykonateľnosť dňa 09. 04. 2012. Poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané Okresným súdom v Komárne dňa 06. 07. 2012 pod sp. zn. 13Er/932/2012. Vymáhaná suma bola vo výške 83,46 EUR spolu aj s príslušenstvom. Zároveň povinná bola vyzvaná, aby v lehote 14 dní od doručenia tohto upovedomenia uhradila sumu 128,07 EUR zvýšenú o sankciu vo výške 0,01 EUR za každý deň od 22. 08. 2012 do zaplatenia. V súlade s § 201 Exekučného poriadku bola zároveň upozornená, že ak dlh nesplní, tak trovy exekúcie môžu byť vyššie, pričom predbežne

ich vyčísluje na sumu 439,83 EUR z čoho odmena súdneho exekútora je 33,19 EUR plus DPH a ostatné trovy predpokladajú náhradu hotových výdavkov a stratu času. V rámci poučenia bola povinná oprávnená vzniesť u exekútora námietky proti exekúcii.

Uvedené upovedomenie o začatí exekúcie si navrhovateľka prevzala dňa 04. 09. 2012.

Súd na základe príkazu na začatie exekúcie zistil, že v súlade s ustanovením § 66 až 92 Exekučného poriadku prikazuje platiteľovi mzdy a iných príjmov, aby na vymoženie pohľadávky a jej príslušenstva vrátane trov t. j. spolu 198,61 EUR, ktorá narastá o 0,01 EUR denne vykonal zrážky určené podľa Exekučného poriadku. Príkaz na začatie exekúcie bol vydaný dňa 22. 08. 2012 a bol zaslaný Sociálnej poisťovni - ústredie Bratislava, ul. 29. augusta č. 8-10, Bratislava.

Na základe príkazu na začatie exekúcie v zmysle § 94 až 99 Exekučného poriadku bol vydaný príkaz na začatie exekúcie, aby bola zablokovaná suma vo výške vymáhanej pohľadávky spolu 195,65 EUR. Uvedený príkaz na začatie exekúcie bol zasielaný do štrnástich peňažných ústavov v Slovenskej republike.

Súd z námietok navrhovateľky ako povinnej v exekúcii zo dňa 07. 09. 2012 proti exekúcii zistil, že týmto je podávaná námietka v plnom rozsahu a odôvodňuje ju tým, že v súdnom konaní 13Er/932/2012 oprávnený nepreukázal žiadny relevantný doklad o tom, že je ona povinná riadne užívať telefón, že bola upovedomená o nezaplatení sumy a dôkaznú povinnosť súd nepreveril.

Súd z uznesenia Okresného súdu v H., ktorý rozhodoval o týchto námietkach zistil, že námietky boli zamietnuté. V odôvodnení súd poukázal na to, že pri vznesení námietok sa uplatňuje koncentračná zásada, pričom námietky musia byť odôvodnené. Podľa súdu námietky, ktoré podala povinná v exekúcii boli neodôvodnené, keďže nepreukázala, že po vzniku exekučného titulu, ktorým je právoplatný a vykonateľný rozsudok Okresného súdu H. č. k. 13C/67/2011 nastali také okolnosti, ktoré by spôsobili zánik vymáhaného nároku. V exekučnom konaní súd skúma skutočnosti, ktoré nastali po jeho vzniku a ktoré môžu byť dôvodom pre zastavenie exekúcie.

Z oznámenia Sociálnej poisťovne adresovaného navrhovateľke zo dňa 10. 09. 2012 o vykonávaní zrážok z dôchodku súd zistil, že v rámci tohto oznámenia poukazujú na to, že JUDr. Stacho Chladný, súdny exekútor vydal dňa 22. 08. 2012 príkaz na začatie exekúcie zrážkami z Vášho dôchodku. Váš invalidný dôchodok je 261,30 EUR mesačne. Na úhradu vymáhanej pohľadávky začneme zrážať od 08. 10. 2012 sumu 48,18 EUR mesačne.

Zároveň v tomto oznámení bola navrhovateľka upozornená, že ak poskytuje výživné aj ďalším osobám, aby predložila v lehote 15 dní od doručenia tohto oznámenia hodnoverný doklad preukazujúci túto skutočnosť. Po uhradení vymáhanej pohľadávky obnovíme výplatu Vášho dôchodku opäť v plnej výške..

Súd zo sťažnosti navrhovateľky na činnosť súdneho exekútora (odporcu) zo dňa 07. 12. 2012, ktorá bola adresovaná Kancelárii Slovenskej komory exekútorov zistil, že svoju sťažnosť odôvodňuje tým, že exekútor siahol na časť jej dôchodku, ktorá slúži na výživu a zaopatrenie školopovinného dieťaťa, tiež siahol na príjem maloletého (rodinné prídavky), ktorý slúžil z bankového účtu výlučne na zaplatenie výdavkov do školy za pomôcky, čo na jeho príkaz bolo zablokované. Týmto jej spôsobil škodu a preto požaduje odškodné 80,- EUR plus výdavky.

Súd zo stanoviska k predmetnej sťažnosti vydanéj Slovenskou komorou exekútorov dňa 28. 01. 2013 adresovaného navrhovateľke zistil, že vo svojej sťažnosti ste namietali blokovanie účtu exekútorom, na ktorý Vám chodí časť dôchodku a rodinné prídavky, čím Vám bola spôsobená škoda.

Po zabezpečení vyjadrenia súdneho exekútora k predmetu sťažnosti Vám dávame nasledovné vyjadrenie: Podľa § 46 ods. 1 Exekučného poriadku sa exekútor postará o jej vykonanie. Exekúcia sa vykonáva len spôsobmi uvedenými v exekučnom poriadku. Súdny exekútor po doručení poverenia súdu na vykonanie exekúcie vydal dňa 22. 08. 2012 upovedomenie o začatí exekúcie, ktoré Vám bolo doručené do vlastných rúk dňa 04. 09. 2012 a 22. 08. 2012 bol vydaný aj príkaz na začatie exekúcie príkazom z účtu v banke a príkaz zrážkami zo mzdy z iných príjmov. Dňa 13. 09. 2012 bolo doručené Vaše podanie zo dňa 07. 09. 2012 - námietky proti exekúcii. Vzhľadom na podané námietky súdny exekútor vykonal v súlade so zákonom len zabezpečovacie úkony vo vzťahu Vášmu majetku. Prostriedky, ktoré nepodliehajú exekúcii odpísaním z účtu v banke sú striktné vymedzené podľa § 104

Exekučného poriadku. Týmto považujeme Vašu sťažnosť za neopodstatnenú a prešetrovanie z našej strany za ukončené.

Súd z písomných vyjadrení právneho zástupcu odporcu z dôvodu, že tieto sú pomerne obsiahle a obsahujú aj skutočnosti, ktoré nemajú pre posúdenie tohto sporu podstatný význam poukáže len na tie, ktoré sú podľa súdu v tomto vyjadrení významné, zistil, že z návrhu navrhovateľky nie je zrejmé z akého titulu podáva navrhovateľka tento návrh ani to čoho sa domáha. Zo samotného textu sa dá najskôr vyvodiť, že ide o žalobu o náhradu škody. Z tohto dôvodu tu poukazuje na § 5 ods. 1 Exekučného poriadku, podľa ktorého má exekútor postavenie verejného činiteľa a zároveň sa zaoberá potom ustanoveniami zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a v tomto kontexte teda namieta postup navrhovateľky, že je nesprávny atď. Uvedené súd považuje za neopodstatnené a nesprávne, pretože súd v tomto prípade poukazuje na § 33 ods. 1 Exekučného poriadku, kde sa uvádza, že ak osobitný zákon neustanovuje inak, exekútor zodpovedá za škodu tomu, komu ju spôsobil on alebo jeho zamestnanec v súvislosti s činnosťou podľa tohto zákona. V súvislosti s týmto súd na vyjadrenie v tomto smere nebude poukazovať, pretože súd má za to, že v tomto prípade v prípade preukázania škody by bol exekútor zodpovedný, avšak nie podľa zákona č. 514/2003 Z. z. Zároveň však aj sám právny zástupca odporcu pod bodom 3 svojho vyjadrenia zo dňa 11. 08. 2014 uvádza, že ak by súd uvedenú argumentáciu neakceptoval poukazujú v ďalšom na tie skutočnosti, na ktoré súd už teda poukázal, t. j. akým spôsobom bola začatá exekúcia, kedy bol doručený návrh na začatie exekúcie a kedy boli vydané príkazy na začatie exekúcie príkazaním z účtu v banke. Podľa odporcu bol vydaný príkaz na začatie exekúcie zo mzdy a iných príjmov ako aj z účtov v banke. Proti uvedenej exekúcii navrhovateľka podala námietky, pričom odporca do dňa podania tohto písomného vyjadrenia neobdržal uznesenie, ktorým by bolo o týchto námietkach rozhodnuté a to aj s vyznačenou doložkou právoplatnosti a preto nemohol vykonať žiadne ďalšie úkony. Taktiež nedošlo ani k čiastočnému vymoženiu vymáhaného nároku v exekučnom konaní. V súlade s § 104 ods. 1 Exekučného poriadku odpísaním z účtu v banke nepodliehajú prostriedky na účte do výšky 99,58 EUR a prostriedky, ktoré sú výslovne vyhlásením povinného určeného na výplatu miezd jeho zamestnancov za výplatné obdobie najbližšie dňu, keď bol banke doručený príkaz na začatie exekúcie. V tomto smere je potrebné, aby navrhovateľka predložila relevantné dôkazy, nakoľko k dnešnému dňu navrhovateľka nepreukázala podľa názoru odporcu žiadne zo svojich tvrdení a to predovšetkým to, že oznámila banke podľa § 104 ods. 2 Exekučného poriadku, ktoré prostriedky na účte povinnej v exekúcii (v spore navrhovateľky) sa jej nesmú zraziť zo mzdy alebo iných príjmov a to od momentu, keď táto skutočnosť bola banke oznámená. Teda zo strany navrhovateľky v tomto spore nebolo žiadne takéto oznámenie súdu predložené. Ďalšie tvrdenia navrhovateľky sú preto v tomto konaní irelevantné a exekútor postupoval a stále postupuje v súlade so zákonom.

Súd z vyjadrenia právneho zástupcu odporcu na pojednávaní konanom dňa 25. 03. 2015 zistil, že tento sa pridrižiava svojich písomných vyjadrení, poukazuje zároveň na to, že Sociálna poisťovňa síce blokovala navrhovateľke určité finančné prostriedky, avšak tieto neboli vyplácané súdnemu exekútorovi z dôvodu, že nebolo ešte rozhodnuté o námietkach proti exekúcii a do doby, kým o týchto námietkach nie je právoplatne rozhodnuté Sociálna poisťovňa tieto peniaze síce sťahuje, avšak ich nepoukazuje na účet exekútora. Poukázal na to aj vo svojom písomnom vyjadrení k návrhu zo dňa 11. 08. 2014. Zároveň však čo je dôležité v tejto veci, exekútor postupoval v súlade so zákonom, teda navrhovateľke nemohol spôsobiť žiadnu škodu, v súlade so zákonom vydal upovedomenie o začatí exekúcie a následne na to príkaz na začatie exekúcie a to jednak platiteľovi mzdy a iných príjmov a príkaz na zablokovanie sumy v účte vo výške vymáhanej pohľadávky. Zároveň poukázal na § 104 Exekučného poriadku, kde jemu do dnešného dňa banka neoznámila tú skutočnosť, že by navrhovateľka v zmysle vyššie uvedeného paragrafu oznámila banke, že nejaké prostriedky sa jej nesmú zraziť z mesačnej mzdy alebo iných príjmov.

Súd poukazuje zároveň na tú skutočnosť, že vo veci vytyčil dvakrát pojednávanie a to 03. 02. 2015 a 25. 03. 2015 s tým, že na tieto pojednávania súd predvolal tak navrhovateľku ako aj jej zástupcu, ktorý sa na predmetných pojednávaní nezúčastnil, hoci na pojednávanie konané dňa 25. 03. 2015 si prevzali predvolanie už 09. 03. 2015. V súvislosti s predvolaním na pojednávanie súd musí poukázať na to, že každý účastník má právo a nie povinnosť sa zúčastniť pojednávaní a je len na ňom či sa tohto zúčastní resp. nie. To, či účastník sa pojednávaní zúčastní resp. nie si musí uvedomiť predovšetkým on a to z dôvodu v akej dôkaznej situácii sa on nachádza, aké dôkazné prostriedky a čo chce prezentovať na pojednávaní a teda či považuje svoje postavenie v rámci sporu za preukázané v tom zmysle, že by mal

byť v spore úspešný. Navrhovateľka a ani jej zástupca zrejme nepovažovali za potrebné sa tohto sporu zúčastniť a preto sa ho nezúčastnili a zároveň aj v rámci poučenia, ktoré im bolo pri predvolávaní na pojednávanie doručené, nepovažovali za potrebné predložiť ďalšie dôkazy v tejto veci v zmysle § 120 ods. 4 O. s. p.

Podľa § 11 ods. 2 O. s. p. Ak je miestne príslušných niekoľko súdov, môže sa konať na ktoromkoľvek z nich.

Podľa § 9 ods. 1 a 2 O. s. p. Na konanie v prvom stupni sú zásadne príslušné okresné sudy. Krajské sudy rozhodujú ako sudy prvého stupňa

a) v sporoch o vzájomné vyporiadanie dávky poskytnutej neprávom alebo vo vyššej výmere, než patrila, medzi zamestnávateľom a príjemcom tejto dávky podľa právnych predpisov o sociálnom zabezpečení, b) v sporoch medzi príslušným orgánom nemocenského poistenia a zamestnávateľom o náhradu škody vzniknutej nesprávnym postupom pri vykonávaní nemocenského poistenia, c) v sporoch týkajúcich sa cudzieho štátu alebo osôb požívajúcich diplomatické imunity a výsady, 1) ak tieto spory patria do právomoci súdov Slovenskej republiky,

Podľa § 84 O. s. p. na konanie je príslušný všeobecný súd účastníka, proti ktorému návrh smeruje (odporca), ak nie je ustanovené inak.

Na vyššie uvedené zákonné ustanovenia súd poukazuje z toho dôvodu, že na Okresný súd bolo doručené podanie zo strany zástupcu navrhovateľky a navrhovateľky zo dňa 18. 03. 2018 s tým, že v uvedenom podaní sa na súd obracajú so žiadosťou o odovzdanie spisu na miestne príslušný súd navrhovateľky z dôvodu, že táto je plne invalidná, čiastočne bezvládna a aby došlo k odovzdaniu tohto spisu na Krajský súd v Nitre. Zároveň žiadali o odročenie pojednávania z dôvodu, že zástupca navrhovateľky je t. č. PN. K uvedenému podaniu bolo zároveň dané aj potvrdenie o dočasnej pracovne neschopnosti zástupcu navrhovateľky s tým, že súd konštatuje, že táto bola vystavená dňa 13. 03. 2015, pričom práceneschopnosť je od 11. 03. 2015.

Súd vzhľadom na vyššie uvedené teda má za to, že uvedené podanie, ktoré sa týkalo najprv skutočnosti, že žiadajú odovzdanie veci na Krajský súd v Nitre, súd s poukazaním na § 9 ods. 1 a 2 O. s. p. má za to, že v tomto zákonom ustanovení je jasne uvedené, že kedy je príslušným krajský súd, v tomto prípade v Nitre, a to pod písmenami a), b) a c). Žiadne z týchto ustanovení nepoukazuje na to, že v tomto prípade o náhradu škody by mal rozhodovať krajský súd vo veci.

Čo sa týka poukazovania, že z akého dôvodu má byť odovzdaný tento spis na Krajský súd v Nitre a to z dôvodu, že navrhovateľka je plne invalidná, čiastočne bezvládna, súd poukazuje na § 84 O. s. p. s tým, že toto zákonné ustanovenie sa zaoberá miestnou príslušnosťou súdov, je tu jasne uvedené, že na konanie je príslušný všeobecný súd účastníka proti ktorému návrh smeruje t. j. v tomto prípade Okresný súd vo Zvolene, nakoľko sídlo odporcu je vo Zvolene. Okrajovo súd poukazuje aj na § 88 ods. 1 a 2 O. s. p., kde je daná výlučná miestna príslušnosť, avšak v žiadnom z týchto ustanovení nie je dané, že v prípade, ak by jeden z účastníkov resp. v tomto prípade navrhovateľka je plne invalidná, resp. čiastočne bezvládna, že takýto spis má prejednávať miestne príslušný súd v mieste bydliska takéhoto navrhovateľa.

Podľa § 119 ods. 1, 2, 3 O. s. p. pojednávanie sa môže odročiť len z dôležitých dôvodov. Účastník, ktorý navrhuje odročenie pojednávania, musí súdu oznámiť dôvod na odročenie pojednávania bez zbytočného odkladu, po tom, čo sa o ňom dozvedel alebo odkedy sa o ňom mohol dozvedieť, alebo s prihliadnutím na všetky okolnosti ho mohol predpokladať. Návrh na odročenie pojednávania obsahuje najmä: a) dôvod, pre ktorý sa navrhuje odročenie pojednávania, b) deň, keď sa účastník o dôvode dozvedel, c) ak je to možné, uvedenie elektronickej adresy, telefaxu alebo telefónu, na ktoré súd bezodkladne oznámi, ako návrh posúdil. Ak je dôvodom na odročenie pojednávania zdravotný stav účastníka alebo jeho zástupcu, návrh na odročenie pojednávania musí obsahovať aj vyjadrenie ošetrujúceho lekára, že zdravotný stav účastníka alebo jeho zástupcu neumožňuje účasť na pojednávaní. Za takéto vyjadrenie sa považuje vyjadrenie ošetrujúceho lekára, že účastník alebo jeho zástupca nie je schopný bez ohrozenia života alebo závažného zhoršenia zdravotného stavu sa zúčastniť pojednávania.

Súd zároveň, čo sa týka žiadosti o odročenie tohto pojednávania, nakoľko zástupca navrhovateľky bol PN poukazuje na to, že v zmysle vyššie uvedeného zákonného ustanovenia nebolo súdu doručené, v zmysle § 119 ods. 3 O. s. p. vyjadrenie ošetrujúceho lekára, že zdravotný stav účastníka alebo jeho

zástupcu neumožňuje účasť na pojednávaní, kde by bolo uvedené, že tento nie je schopný bez ohrozenia svojho života alebo závažného zhoršenia zdravotného stavu sa zúčastniť takéhoto pojednávania. Z uvedeného dôvodu, keďže súdu zároveň so žiadosťou o odročenie takéto potvrdenie dané nebolo, súd vo veci pojednával aj bez zástupcu navrhovateľky.

Podľa § 120 ods. 1 O. s. p. účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Podľa § 120 ods. 4 O. s. p. súd je povinný okrem vecí podľa odseku 2 poučiť účastníkov, že všetky dôkazy a skutočnosti musia predložiť alebo označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie a vo veciach, v ktorých sa nenariaďuje pojednávanie (§ 115a) najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej, pretože na dôkazy a skutočnosti predložené a označené neskôr súd neprihliada. Skutočnosti a dôkazy uplatnené neskôr sú odvolacím dôvodom len za podmienok uvedených v § 205a.

Súd na vyššie uvedené zákonné ustanovenia poukazuje z toho dôvodu, že tento rozhoduje na základe tých dôkazov, ktoré boli v konaní preukázané. Na dôkazy, ktoré neboli preukázané súd nemôže prihliadať a môže rozhodnúť len na základe toho čo z dôkazov vyplýva a teda nielen na základe tvrdení účastníka, ale aj toho čím t. j. akým dôkazom sú tieto tvrdenia podporené.

Podľa § 33 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. (ďalej len Exekučný poriadok) ak osobitný zákon 3j) neustanovuje inak, exekútor zodpovedá za škodu tomu, komu ju spôsobil on alebo jeho zamestnanec v súvislosti s činnosťou podľa tohto zákona.

Podľa § 46 ods. 1 Exekučného poriadku exekútor poverený vykonaním exekúcie sa postará o jej vykonanie.

Podľa § 62 Exekučného poriadku exekúciu možno vykonať len spôsobmi uvedenými v tomto zákone.

Podľa § 64 Exekučného poriadku spôsob vykonania exekúcie určí exekútor, ak tento zákon neustanovuje inak (§ 167 a 172). Spôsob vykonania exekúcie určí exekútor tak, aby bol primeraný vymáhanej povinnosti a aby hodnota zabezpečeného majetku povinného zodpovedala hodnote vymáhanej povinnosti.

Podľa § 65 Exekučného poriadku exekútor môže vykonať exekúciu v jednom exekučnom konaní aj niekoľkými spôsobmi. V prípade zjavného nepomeru vymáhanej povinnosti a hodnoty zabezpečeného majetku povinného je exekútor, po preukázaní dostatočného zabezpečenia vymáhanej povinnosti majetkom zo strany povinného a na jeho žiadosť, povinný odblokovať zabezpečený majetok v prevyšujúcej časti.

Podľa § 420 ods. 1, 2 zákona č. 40/1964 Zb. (Občiansky zákonník) každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. Škoda je spôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Tieto osoby samy za škodu takto spôsobenú podľa tohto zákona nezodpovedajú; ich zodpovednosť podľa pracovnoprávných predpisov nie je tým dotknutá.

Súd na základe vykonaného dokazovania mal preukázané, že návrh navrhovateľky nie je dôvodný a preto tento návrh v celom rozsahu zamietol. S poukázaním na vyššie uvedené zákonné ustanovenia má súd za to, že hoci navrhovateľka vo svojom návrhu uviedla výslovné, že sa domáha úhrady odškodného, avšak z gramatického a obsahového výkladu uvedeného podania sa domáhala náhrady škody, ktorá jej mala byť údajne spôsobená postupom exekútora v tom, že zablokoval jej bankový účet, na ktorom nemala len ona svoje peniaze, ale na ktorom boli aj peniaze jej syna a to z toho dôvodu, že na tento účet jej boli zasielané a tiež zákazu zasahovať do príjmu maloletého.

K tomuto jej tvrdeniu súd musí poukázať na to, že tak ako vyššie v rámci hodnotenia dôkazov poukázal, zo strany navrhovateľky nebol prezentovaný jeden jediný dôkaz, že konkrétne na ktorom účte mali byť zablokované tieto peniaze a tiež, že uvedené peniaze v rámci rodinných prídavkov, resp. iných

dávok, ktoré mali patriť jej synovi boli na ten ktorý účet zasielané. Bez takéhoto preukázania už v tomto štádiu je potrebné zamietnuť žalobu. Okrem týchto skutočností však má súd za to, že exekútor žiadnym spôsobom pri výkone exekúcie nepochybil, pretože po vydaní upovedomenia o začatí exekúcie má exekútor nielen právo, ale aj povinnosť zablokovať účty povinnej, resp. dožadovať sa zrážok z príjmov povinnej, tak ako to exekútor urobil, avšak len do výšky vymáhanej sumy a nad túto sumu žiadne iné prostriedky by nemali byť postihnuté. Ďalší postup v prípade postihnutia prostriedkov, ktoré nepatria povinnej v exekúcii uvádza Exekučný poriadok a to tým spôsobom, že táto musí oznámiť takúto skutočnosť a len po jej oznámení sa potom preveruje či takáto skutočnosť je dôvodná resp. nie, avšak zo strany navrhovateľky (povinnnej v exekúcii) nebolo v tomto konaní preukázané, že by k takémuto úkonu došlo. Preto podľa súdu exekútor v žiadnom prípade nie je povinný jej nahradiť akúkoľvek škodu, pretože on škodu navrhovateľke nespôsobil takým postupom, ktorý by odporoval zákonu, čo je základným predpokladom pre náhradu škody.

Na základe vyššie uvedeného súd návrh v celom rozsahu zamietol.

Podľa § 142 ods. 1 O. s. p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 150 ods. 1 O. s. p. ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

Čo sa týka trov konania súd odporcovi, ktorý bol v celom rozsahu úspešný, tieto trovy nepriznal. Uvedené trovy odporcu mali pozostávať z jeho právneho zastúpenia a to Advokátskou kanceláriou JUDr. Juraj Rybár, advokát s. r. o. Súd s poukazom na § 142 O. s. p. poukazuje na to, že súd prizná náhradu len tých trov, ktoré sú potrebné na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Vzhľadom na § 150 ods. 1 O. s. p. však podľa súdu sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, kedy súd trovy neprizná. Ako na dôvody hodné osobitného zreteľa súd v tomto konaní poukazuje na to, že zvolenie si advokáta v prípade súdneho exekútora nie je podľa súdu potrebné na účelné bránenie a uplatňovanie práva, pretože samotný súdny exekútor v rámci výkonu svojej činnosti a svojich odborných vedomostí musí vedieť sa zastupovať na súde sám a preto súd nevidí v tom, ak sa exekútor dá zastupovať advokátom resp. advokátskou kanceláriou, takéto zastupovanie za účelné a preto mu trovy nepriznal.

§ 11 ods. 2 zák. č. 99/1963 Zb.

§ 9 ods. 1, 2 zák. č. 99/1963 Zb.

§ 84 zák. č. 99/1963 Zb.

§ 119 ods. 1, 2, 3 zák. č. 99/1963 Zb.

§ 120 ods. 1, 4 zák. č. 99/1963 Zb.

§ 33 ods. 1 zák. č. 233/1995 Z. z.

§ 46 ods. 1 zák. č. 233/1995 Z. z.

§ 62 zák. č. 233/1995 Z. z.

§ 64 zák. č. 233/1995 Z. z.

§ 65 zák. č. 233/1995 Z. z.

§ 420 ods. 1, 2 zák. č. 40/1964 Zb.

§ 142 ods. 1 zák. č. 99/1963 Zb.

§ 150 ods. 1 zák. č. 99/1963 Zb.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 204 ods. 1, prvá veta O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu

nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.).

Odvolať proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., t.j.

1. sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov
2. ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania
3. účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený
4. v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie
5. sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný
6. účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom
7. rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát
8. súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav
9. sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali
10. bol odvolacím súdom schválený zmier

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.), t.j.

1. sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

2. má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej

3. odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p.,

4. ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).